

[Oluf Pedersen.]

er helt ligetil, at da Grundskyld er retfærdigt og naturligt, noget, der betales med Rette, fordi det er Godtgørelse for en Forret til Jorden, beklager vi et Forslag, som yderligere forringer den inddragne Del. En saadan Lovgivning er principielt forfejlet, og det kan ikke undre, at det praktiske Resultat ogsaa bliver derefter. Vi saa det i Venstres Tid; da blev der foreslaaet en Omlægning fra Grundskyld, men da Grundskyldsudvalget af Marts 1929 havde foretaget sine Beregninger over, hvordan det vilde virke, blev Forslaget opgivet, og man naaede frem til den Tid, da Regeringen blev styrtet paa Grund af Piccoloens letfærdige Omgang med Terrinen. Jeg tvivler ikke om, at Resultatet vilde blive ganske det samme, om dette Lovforslag fik en lige saa grundig Bearbejdelse, men det kan man jo ikke vente. Det vil derfor være naturligt, at jeg har prøvet paa at undersøge Virkningerne af det foreliggende Lovforslag.

Ministeren er Grundskyldsmand, rent teoretisk betragtet. Derfor motiveres Forslaget ikke med, at Grundskylden er uretfærdig, men paa anden Vis, ligesom det tilsvarende Forslag i Fjor, der motiveredes med Mund- og Klovesyge, hvorfor der blev givet en Lettelse i Grundskylden, der svarede til 4 Kr. pr. Ko for en lollandsk Gods-ejer og kun 1 Kr. pr. Ko for en vestjysk Husmand, oven i Købet udformet saadan, at Husmanden pænt kom til at betale denne ene Krone tilbage igen. Man skulde ikke tro, at sligt blev gentaget; men jeg vil hævde, at dette Lovforslag er lige saa urimeligt, selv om det nu ogsaa har faaet Tilslutning fra Venstre, de Konservative og Bondepartiet, ja, jeg hørte endda, at den radikale Ordfører gav Udtryk for, at Forslaget skulde endnu længere i den Retning, som her er Tale om, det vil sige, at dette Forslag skulde gøres endnu ringere, hvis det var de Radikale, der kunde bestemme, hvordan det skulde udformes.

Forslaget motiveres med Vanskelighederne for Eksporten, og disse Vanskeligheder kan blive store, saa de kan godt vække Bekymring, og det er jo en naturlig Omsorg for denne Eksport, der gør dette Attentat paa Grundskylden muligt. Man kan saa spørge: Giver Lovforslagets Vedtagelse en Lettelse, som staar i rimeligt

Forhold til det Tab, som Vanskelighederne kan ventes at volde?

Dette kan besvares med et klart Nej. I alt drejer det sig om 5 Mill. Kr.s Lettelse, men en Del overføres blot til den fælleskommunale Skat, det vil sige paa Personer, Bygninger og Grundskyld, og en Del af de 5 Mill. Kr. skal desuden gives i Lettelse til Villaejerne, saadan at Lettelsen for Landbrugets Vedkommende kan antages at blive 3½ Mill. Kr. eller 1½ pro mille af Landbrugets Grundværdi; og denne Lettelse paa 1½ pro mille vil utvivlsomt for de fleste Landbrugeres Vedkommende blive modsvaret af en tilsvarende Forhøjelse. Denne Lettelse bliver nemlig praktisk talt ens for hele Landet, men Bruttoudbyttet af Husdyrproduktionen, som kan ventes at blive meget vanskelig, er meget forskelligt, nemlig kun 460 Kr. pr. 1 000 Kr. Jordværdi for Maribo Amt imod 700 Kr. pr. 1 000 Kr. Jordværdi for Vestjylland. Lettelsen bliver følgende forholdsvis halvanden Gang saa meget for dem, som har den gode Jord, og som har en forholdsvis stor Planteavlindtægt og derfor maa antages at komme ud for ringe Vanskeligheder, ja, endog med den høje Kornpris bliver godt stillet. Altsaa der, hvor Vanskelighederne antagelig bliver størst, bliver Lettelsen mindst, og omvendt.

Dette bekræftes yderligere, naar vi ser paa Forholdet mellem Virkningerne paa forskellige Ejendomsstørrelser fra Landøkonomisk Driftsbureauus Tal. Husmandsbruget med 6½ ha har i 1937—38 haft en Husdyrproduktion til 6 000 Kr., og Lettelsen efter Lovforslaget skal blive ca. 10 Kr. eller 1 Kr. 66 Øre pr. 1 000 Kr.s Produktion. For Gaardmandsbrug paa ca. 40 ha var Produktionen i 1937—38 oppe paa 19 000 Kr., og Lettelsen bliver ca. 7 Kr. efter det foreliggende Lovforslag eller 3 Kr. pr. 1 000 Kr.s Husdyrproduktion. Men for den store Gaard paa 200 ha var Husdyrproduktionen 60 000 Kr. og Lettelsen 280 Kr. efter det foreliggende Lovforslag eller 4 Kr. 83 Øre pr. 1 000 Kr. Husdyrproduktion. Lettelsen er 28 Gange saa stor for det store Brug, men Produktionen er kun det 10-dobbelte, det vil sige, at Lettelsen er forholdsvis 3-doblet for Godsejerne i Forhold til Husmændene.

Det er uforstaaeligt, at Regeringen vil fremsætte et Forslag, der saaledes